

resulta d'interès per a tothom, grans i petits; és distreta però al mateix temps ens apropa al coneixement de la nostra història, de la més recent i enrera cap als inicis.

Fent teatre s'aprenen moltes coses: a conuiuere i treballar amb gent més gran i més petita, a donar valor a cada gest i a cada paraula, a acceptar els encerts i errors de cadascú, a tenir molta paciència en els assaigs... Però a més aquesta vegada hem après que passava al segle XIX, al XVI, al X, aquí a les nostres terres, quines cases hi havia, com vivia la gent i també com es vestia. Cal dir que en això del vestuari s'hi ha posat una atenció especial, procurant que cada personatge i cada època quedés ben caracteritzat, i s'ha aconseguit molt bé. També hi ha hagut molt bon treball en la decoració, simple però encertada i significativa. El mateix hem de dir en qüestió de llums i música.

Ara fem vacances, que també convé, però hi ha ganes de fer una segona representació d'aquesta obra, potser cap al setembre.

Sembla clar que durant aquest curs el Casal ha rebut una nova empenta, i ve de part d'alguns pares i mares joves i decidits a no desapropitar aquest punt de reunió i esbarjo que podem tenir a Santa Eulàlia.

Ens n'alegrem molt i agraïm el temps i l'esforç que hi dediquen. Per molts anys!

Margarida Bonet

«Catalunya, tres moments». L'episodi de Flandes.

(Foto Toni Ferrer)